

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสำคัญต่อมนุษย์ทั้งทางกายภาพและความรู้สึกจิตใจ เพราะพฤติกรรมของมนุษย์มีความสัมพันธ์กับเสื้อผ้า เนื่องจากเสื้อผ้ามีความสำคัญในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) เพื่อป้องกันร่างกายจากสภาพภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติที่ร่างกายไม่สามารถปรับตัวได้ 2) เพื่อแสดงสถานภาพและบทบาททางสังคม เป็นสิ่งสร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็น 3) เพื่อแสดงบทบาทและพฤติกรรมทางสังคม 4) เพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์และความสวยงาม ต้องการดึงดูดความสนใจและมีจุดเด่นสร้างสรรค์งานที่ทำให้ผู้สวมใส่เกิดความสวยงามให้คุณค่าทางจิตใจเกิดความสุขใจทั้งผู้พบเห็นและผู้สวมใส่ 5) เพื่อแสดงขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม การแต่งกายเป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับการถ่ายทอดจากสังคมและสามารถแสดงออกถึงการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมของชาติอื่นและสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามความผันแปรของสังคม และ 6) เพื่อแสดงอิทธิพลของความเสมอภาคทางสังคม (นุจิรา รัชมิไพบูลย์ 2548: 33)

เนื่องจากขณะนี้ภาคอุตสาหกรรมแฟชั่นกำลังขยายตัว เพื่อรองรับความต้องการของผู้สวมใส่ที่ต้องการแต่งกายให้มีบุคลิกภาพดีและเป็นที่ยอมรับในสังคม การตัดเย็บเสื้อผ้าจึงต้องการความละเอียดอ่อนในการปฏิบัติงาน เน้นการฝึกฝนฝีมือให้ได้มาตรฐานทันต่อความเจริญก้าวหน้าของโลกปัจจุบัน เพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมหรือประกอบอาชีพอิสระ และได้มีโอกาสพัฒนาฝีมือเพื่อยกระดับเป็นช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีคุณภาพ (เชิรรัตน์ นะวะมะวัฒน์ 2553)

รัฐบาลมีนโยบายให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองแฟชั่นนำสมัยในเขตภูมิภาคเอเชีย อีกทั้งโครงการ SMEs ที่สนับสนุนผู้ประกอบการรายใหม่ให้ดำเนินธุรกิจของตัวเองจะสนับสนุนโอกาสของช่างตัดเย็บเสื้อผ้าให้ดำเนินธุรกิจได้ดีขึ้น ปัจจุบันมูลค่าทางธุรกิจของกิจการตัดเย็บเสื้อผ้าได้เพิ่มสูงขึ้นมาก และจะเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมในอนาคต ผู้คนยินดีที่จะจ่ายค่าตอบแทนเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้ามากขึ้นเพราะเป็นการบริการที่ตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลได้อย่างเฉพาะเจาะจง การเปลี่ยนแปลงแฟชั่นในอนาคตจะใช้เวลาสั้นลงเนื่องจากประสิทธิภาพของระบบสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วขึ้น ทำให้อัตราการใช้จ่ายในด้านเสื้อผ้าสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัญหาเรื่องการว่างงานที่มีมาแต่อดีตและจะมีมากขึ้นในอนาคตเนื่องจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี และการพัฒนา

ระบบการบริหารงานขององค์กรใหญ่ที่อ้างอิงประสิทธิภาพ จากการบริหารงบประมาณเป็นหลัก ทำให้ตำแหน่งงานต่าง ๆ ในองค์กรลดลง งานหลายอย่างใช้คอมพิวเตอร์ และเครื่องจักรทำงานแทนพนักงานได้ ส่งผลให้พนักงานหลายคนต้องตกงาน และหาอาชีพที่เหมาะสมสำหรับตนเอง วิชาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าจึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดอีกทางหนึ่งในอนาคตสำหรับคนเหล่านี้ เนื่องจากวิชาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสามารถฝึกฝนได้ ไม่ใช่วิชาการชั้นสูง ผู้คนทั่วไปสามารถเรียนรู้ และทำได้ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้ที่เลือกเรียนหลักสูตรวิชาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีจะประสบความสำเร็จด้านการประกอบอาชีพเป็นอย่างสูง (สายสมร นาคโคตร 2553)

การเข้าสู่อาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า มีโอกาสเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เพราะเสื้อผ้าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกๆ คนอาชีพนี้จึงเป็นอาชีพที่สร้างฐานะและเลี้ยงชีพได้ อีกทั้งยังสามารถก้าวเข้าสู่การเป็นเจ้าของกิจการได้โดยง่าย แต่ต้องมีฝีมือ เป็นที่พึงพอใจของลูกค้าด้วย (คลังและแนว 2555) ผู้บริโภคเขาจะเลือกซื้อสิ่งใด คงต้องขึ้นอยู่กับงบประมาณที่เขา มี ดังนั้นหากเขาจะเดินเข้ามาหาเสื้อผ้าที่ตัดเย็บในสไตล์ที่เขาชื่นชอบบวกกับคุณภาพและวัสดุอย่างดี แม้ว่าจะมีระดับราคาสูงเพียงใดเขาก็จะยอมจ่าย เพียงแต่ว่างานชิ้นนั้นจะต้องตอบสนองในเรื่องของคุณภาพด้วย (สมชาย แก้วทอง 2551)

ในมิติของการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 มีความมุ่งหมายและหลักการว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 8 โดยการจัดการศึกษาให้ยึดหลัก 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และ 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มาตรา 9 การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา (6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น และมาตรา 15 (3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นการดำเนินงาน จัด ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ.2551 แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2551-2554 และแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตามแผนปฏิรูปราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2551-2554) โดยมีนโยบายด้านการศึกษานอกระบบจุดเน้นการดำเนินงาน

1. การส่งเสริมการรู้หนังสือ มุ่งเน้นให้สถานศึกษา สํารวจผู้ไม่รู้หนังสือในพื้นที่ให้ได้ ข้อมูลที่ชัดเจน และดำเนินการจัดให้ผู้ไม่รู้หนังสือได้เรียนรู้จากหลักสูตรและสื่อที่เหมาะสมกับ สภาพของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้โดยร่วมมือกับสถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. การยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชากรวัยแรงงาน มุ่งเน้นให้กลุ่มเป้าหมายที่ ลงทะเบียนเรียน ได้เรียนในรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของตนเอง โดยมีอัตรา การคงอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาหลักไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 และอัตราการ จบร้อยละ 80 ในแต่ละภาคเรียน ให้ความสำคัญกับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การ เทียบระดับการศึกษา และการประสานความร่วมมือกับองค์กรหลักในการจัดการศึกษาร่วมกัน

3. การศึกษาต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาอาชีพและทักษะชีวิต มุ่งเน้นการจัดการศึกษา ต่อเนื่อง โดยเฉพาะหลักสูตรระยะสั้นและการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับความต้องการของ กลุ่มเป้าหมาย โดยมุ่งให้สามารถนำความรู้ความสามารถที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้จริง รวมทั้งมี คลังหลักสูตรที่หลากหลายเพื่อรองรับการจัดบริการทางการศึกษา

4. การศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (การศึกษานอกระบบ) มุ่งเน้นการ ประสานการจัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในพื้นที่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้ได้ มาตรฐานพอเพียงสำหรับการประกอบอาชีพ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการส่งเสริม สนับสนุนและประสานความร่วมมือการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเสื้อและ กางเกงสตรี ผู้วิจัยพบว่าเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบและตัดเย็บเสื้อเบื้องต้นเท่านั้น ไม่ ปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง ที่เป็นการสร้างแบบเสื้อและ กางเกงสตรีขั้นสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างแบบเสื้อและกาง กเกงสตรีขั้นสูง เพื่อให้เป็นสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่การพัฒนาความรู้ทักษะในการ ประกอบอาชีพ ตัดเย็บเสื้อผ้าขั้นสูงต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรี ขั้นสูง ให้มีคุณภาพระดับดีมาก

2.2 เพื่อสร้างชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรี ขั้นสูง ให้มีประสิทธิภาพระดับ 80/80

2.3 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง

2.4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่องการสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง ให้มีคุณภาพระดับดีมาก

3.2 ชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่องการสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูงที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ระดับ 80/80

3.3 คะแนนหลังเรียนชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่องการสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.4 ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่องการสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง อยู่ในระดับดี

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง ให้มีประสิทธิภาพ โดยมีกรอบแนวคิดการพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบหล่อและกางเกงสตรีชั้นสูง

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง โดยสร้างโครงร่างชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง กำหนดจุดประสงค์ ขอบเขตของเนื้อหา กำหนดกิจกรรม (แบบทดสอบภาคปฏิบัติและแบบทดสอบพุทธิพิสัย) และการประเมินผล

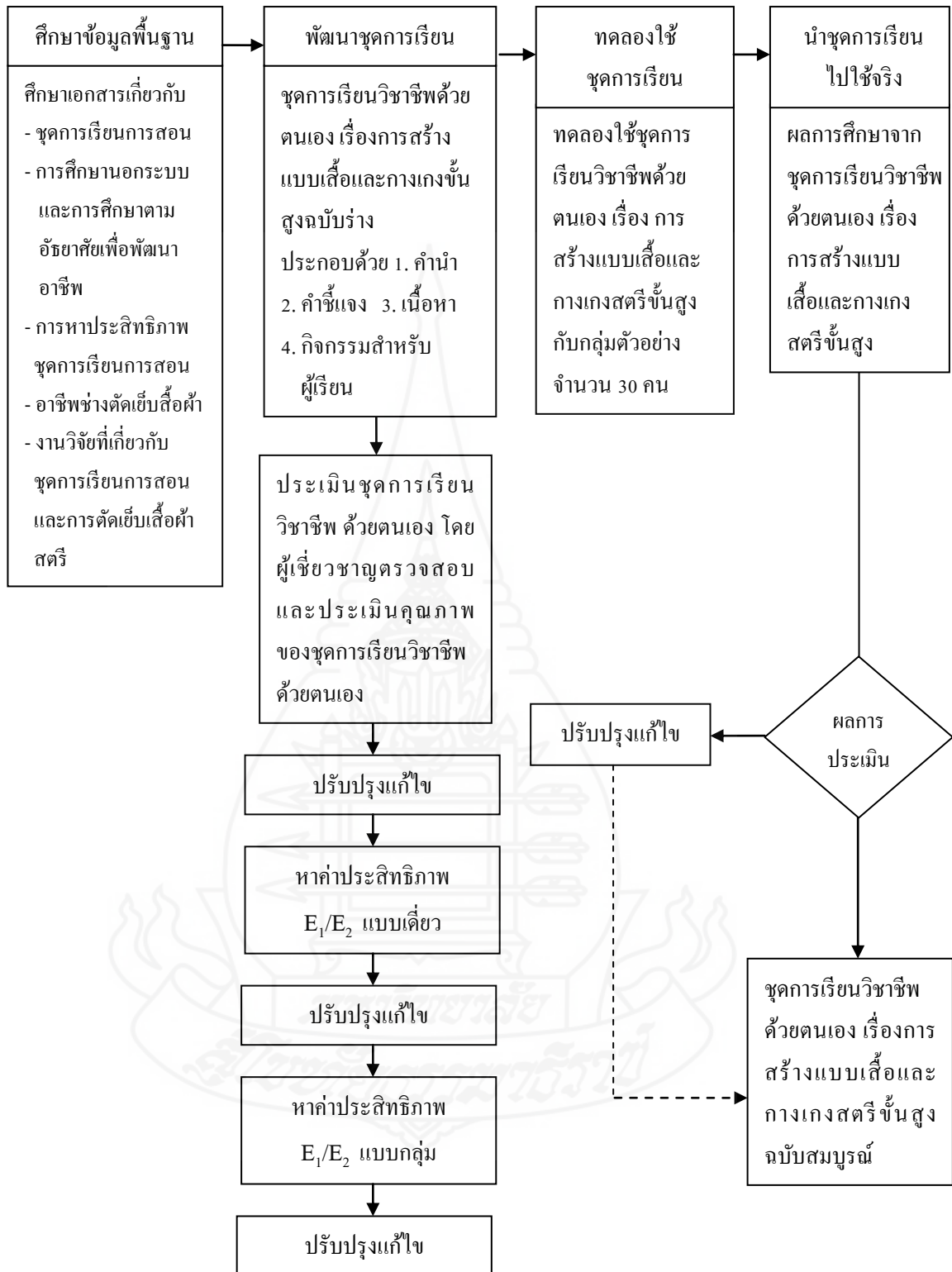
ขั้นตอนที่ 4 นำชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเองให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง ไปหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) โดยทดลองกับผู้เรียน จำนวน 3 คน แล้วปรับปรุงแก้ไข และหาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) โดยทดลองกับผู้เรียน จำนวน 6 คน

ขั้นตอนที่ 5 นำชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเองไปทดลองใช้กับผู้เรียน จำนวน 30 คน และนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (1:100)

ขั้นตอนที่ 6 ประเมินและปรับปรุงชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง โดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่องการสร้างแบบสื่อและทางเกษตรขั้นสูง ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า ดังแผนภูมิที่ 1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากร

ช่างสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรี ในอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง จำนวน 59 คน

5.2 กลุ่มตัวอย่าง

ช่างสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรี ในเขตอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง จำนวน 39 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Krejcie & Morgan) อ้างถึงใน ปรีชา จันทรมณี, 2549: 97) โดยพิจารณาจากร้านตัดเสื้อผ้าที่มีช่างสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีทำงานอยู่ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ร้านตัดเสื้อผ้าสตรีขนาดใหญ่ที่มีผู้ใช้บริการอยู่ในระดับมาก (มากกว่า 20 รายต่อเดือน) ขนาดปานกลาง (10-19 รายต่อเดือน) และขนาดเล็ก (น้อยกว่า 10 รายต่อเดือน) ดังนี้

5.2.1 การทดลองแบบเดี่ยว ใช้ผู้เรียน 3 คน

5.2.2 การทดลองกลุ่มเล็ก ใช้ผู้เรียน 6 คน

5.2.3 การทดลองแบบภาคสนาม ใช้ผู้เรียน 30 คน

5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตอนที่ 1 พื้นฐานและหลักการออกแบบ

ตอนที่ 2 การสร้างแบบเสื้อสตรี 1

ตอนที่ 3 การสร้างแบบเสื้อสตรี 2

ตอนที่ 4 การสร้างแบบกางเกงสตรี 1

ตอนที่ 5 การสร้างแบบกางเกงสตรี 2

5.4 ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้กระทำในช่วงเวลาดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2554 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2555

5.5 ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

5.5.1 **ตัวแปรอิสระ** คือ ชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีขั้นสูง

5.5.2 **ตัวแปรตาม** คือ

1) ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีขั้นสูง

2) คะแนนหลังเรียนชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีชั้นสูง

3) ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีชั้นสูง

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ต้องการความรู้ เรียนรู้ด้วยตนเอง

6.2 ผู้เรียน หมายถึง ช่างสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในระดับ 1 และระดับที่ 2 และสามารถจะเรียนรู้ในระดับที่ 3 ได้ ซึ่งมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ได้แบ่งสาขาช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้อุปกรณ์ตัดเย็บ ทำแบบตัดและตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นพื้นฐานได้

ระดับที่ 2 ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการดัดแปลงแบบตัดและตัดเย็บด้วยผ้าลักษณะพิเศษชนิดต่าง ๆ ได้

ระดับที่ 3 ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญในการวิเคราะห์ และแก้ไขแบบตัดให้เหมาะสมกับรูปร่าง

6.3 คุณภาพของชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง หมายถึง ระดับคุณภาพของเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ต้องการความรู้ เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยวัดจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งด้านเนื้อหา และด้านสื่อและเทคโนโลยี

6.4 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง หมายถึง ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเองที่สร้างขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดค่าออกมาเป็นตัวเลขที่จะใช้เป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังไว้ ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมในระดับที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นประสิทธิภาพจากผลการทดสอบของผู้เรียนระหว่างกระบวนการเรียนซึ่งเป็นผลเฉลี่ยเมื่อเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียน (E_1) ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 โดย 80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนเฉลี่ยร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 80

6.5 ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีชั้นสูง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประเมินความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง และวิชาอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกันนี้

7.2 ได้ชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีชั้นสูง สำหรับช่างสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีที่มีคุณภาพ

7.3 ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการนำมาปรับปรุงและพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาชีพด้วยตนเอง เรื่อง การสร้างแบบเสื้อและกางเกงสตรีชั้นสูง ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

